

AUGLÝSING

um breyting á gjaldskrá sundstaða í Reykjavík, nr. 312 29. desember 1969.

I. Fullorðnir:

Einstakir miðar	kr. 25.00
Afsláttarmiðar (10 stk.)	— 170.00

II. Börn:

Einstakir miðar	— 10.00
Afsláttarmiðar (10 stk.)	— 60.00

III. Gufuböð	— 60.00
Leiga á handklæðum og skýlum	— 20.00

IV. Sundnámskeið (20 st.):

Fullorðnir	— 600.00
Börn	— 400.00

V. Íþróttafélög:

16 ára og eldri — 10 skipti	— 100.00
Yngri en 16 ára — 10 skipti	— 50.00

Gjaldskrárbreyting þessi, sem samin er og samþykkt af borgarstjórn Reykjavíkur, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 32 7. maí 1928, til þess að öðlast gildi þegar í stað. Með gjaldskrá þessari er úr gildi felld gjaldskrá nr. 321 30. desember 1968.

Félagsmálaráðuneytið, 22. desember 1971.

Hannibal Valdimarsson.

Hallgrímur Dalberg.

REGLUGERÐ

um niðurfjöfnun og innheimtu vatnsskatts í Reykjavík.

1. gr.

Almennur vatnsskattur.

Af öllum fasteignum í lögsagnarumdæmi Reykjavíkurborgar, sem liggja við vegi eða opin svæði, þar sem vatnsæðar liggja, skal greiða árlegan vatnsskatt og skal honum varið til þess að standa straum af kostnaði við vatnsveituna.

Sama er og um aðrar fasteignir, sem fá vatn úr vatnsveitukerfi Vatnsveitu Reykjavíkur.

Álagningarstofn almenns vatnsskatts skal vera heildarmat hvernar fasteignar, þ. e. a. s. mat mannvirkja að viðbættu mati lóðar skv. lögum um fasteignamat og fasteignaskráningu nr. 28 29. apríl 1963.

Nú er fasteign, sem greiða ber af vatnsskatt, eigi virt fasteignamatsvirðingu, og ákveður þá vatnsveitan skattinn. Við ákvörðun vatnsskatts samkvæmt þessari málsgrein skal höfð hliðsjón af því, hvert líklegt fasteignamat myndi verða á eigninni fullfrágenginni.

Um hús, sem eru í byggingu og því eigi virt fasteignamatsvirðingu, skulu eftirfarandi ákvæði gilda:

1. Vatnsskattur skal lagður á öll hús í byggingu samkv. ákvæðum 1. og 4. mgr. hér á undan, ef lokið er við steypu á efstu plötu, ellegar ef þakúttekt hefur farið fram.
2. Miða skal upphaf vatnsskattsálagningar við úttektardagsetningu byggingarfulltrúans í Reykjavík, ef hún er fyrir hendi, annars áætlað vatnsveitan viðkomandi dagsetningu.
3. Vatnsskatturinn skal reiknast á 1. ári hlutfallslega frá þeim mánuði, sem úttektin átti sér stað.
4. Hafi bygging verið lengur en þrjú ár í smíðum, án þess að verða vatnsskattshæf samkv. framangreindum reglum, skal reikna vatnsskatt af mannvirkjum eins og þau væru fullfrágengin. Þriggja ára tímabilið skal reiknast frá þeim tíma, er úttekt á grunni byggingarinnar fór fram, samkv. bókum byggingarfulltrúans í Reykjavík.

2. gr.

Aukavatnsskattur.

Af húsum þeim, er vatn nota til annars en venjulegra heimilisþarfa, vegna atvinnu, sem í þeim er rekin, eða af öðrum ástæðum, skal greiða aukagjald, sem nefnist aukavatnsskattur.

Aukavatnsskatt skal að jafnaði greiða samkv. mældri notkun, en verði því eigi við komið, ákveður vatnsveitan aukavatnsskattinn samkv. áætlaðri notkun.

Sá vatn látið af hendi úr brunahönum eða öðrum vatnstökustöðum, sem almennur vatnsskattur er eigi greiddur af, skal endurgjaldið vera 100% hærra pr. rúmmeter heldur en krafizt er af almennum aukavatnsskattsgreiðendum, auk útlagðs kostnaðar vegna vatnstökunnar.

Um nánari atriði viðvíkjandi álagningu aukavatnsskatts vísast til ákvæða reglugerðar nr. 39 13. marz 1959 um Vatnsveitu Reykjavíkur.

3. gr.

Vatnssala til Reykjavíkurhafnar.

Borgarráð ákveður endurgjald hafnarsjóðs til Vatnsveitu Reykjavíkur vegna vatnsafnota, en hafnarstjórn ákveður gjaldið, sem einstakir notendur verða að greiða vegna vatnstöku úr vatnsdreifikerfi hafnarinnar.

Endurgjaldið, reiknað sem kr. pr. m³ vatns, skal þó aldrei nema lægri upphæð, en krafizt er af almennum aukavatnsskattsgreiðendum að viðbættum 100%.

Ef til kæmi, að Reykjavíkurhöfn byggði vatnsgeyma á hafnarsvæðinu, til þess að auðvelda og flýta vatnsafgreiðslu til skipa, er heimilt að lækka gjaldið samkv. 3. gr., 2. mgr., um allt að 50%.

4. gr.

Heildsala á vatni til sveitarfélaga.

Sé vatn selt til annarra sveitarfélaga skal endurgjald fyrir vatnsafnotin ákveðið með samkomulagi aðila eða eftir mati, náist eigi samkomulag.

Við ákvörðun endurgjaldsins skal tekið tillit til hlutfallsins milli mesta, meðal og minnsta álags, sem vatnssalan leggur á dreifikerfi Vatnsveitu Reykjavíkur.

Komi vatnskaupandinn upp miðlunargeymum, sem leyfa takmörkun á vatnsrennsli til hans að degi til, skal tekið tillit til þess við ákvörðun endurgjaldsins.

Endurgjaldið skal aldrei vera minna en sannanlegur kostnaður Vatnsveitu Reykjavíkur af vatnsvinnslu og dreifingu vegna þessarar vatnssölu, ásamt allt að 5% álagi af bundnu fjármagni.

5. gr.

Gjaldtaxtar.

Af öllum fasteignum, sem vatnsskattsskyldar eru skv. 1. gr., skal greiða vatnsskatt, sem nemur 0.15% (0.15 af hundraði) af heildarfasteignamati eignarinnar, þ. e. a. s. af mati mannvirkja ásamt mati lóðar.

Vatnsskattur skv. 1. mgr. skal hlíta eftirfarandi ákvæðum um minnsta- og mesta gjald á rúmmeter í byggingum á viðkomandi lóð:

Íbúðarhúsnæði: Minnst 4.80, en mest 7.20 kr./m³

Vörugeymslur: Minnst 3.60, en mest 8.40 kr./m³

Aðrar byggingar: Minnst 4.80, en mest 8.40 kr./m³

Vatnsskattur samkvæmt framanskráðum reglum skal aldrei vera lægri en kr. 750.00 af skattskyldri fasteign.

Aukavatnsskattur, sem greiddur er skv. 2. gr., skal vera kr. 3.70 á hvern rúmmeter vatns.

Borgarstjórn getur hækkað eða lækkað um allt að 50% framantalin gjöld, öll þeirra eða hvert um sig, án þess að leita þurfi staðfestingar ráðuneytisins.

6. gr.

Gjalddagi vatnsskatts.

Vatnsskattur hvers árs fellur í gjalddaga 15. janúar og ber að greiða hann til Gjaldheimtunnar í Reykjavík.

Þar sem aukavatnsskattur er ákveðinn, sbr. 2. gr., er heimilt að innheimta skattinn á 4 gjalddögum, í lok hvers ársfjórðungs.

Vatnsskatt má taka lögtaki, og er hann tryggður með lögtaksrétti í eigninni næstu 2 ár eftir gjalddaga, með forgangsrétti fyrir hvers konar samningsveði og aðfararveði.

7. gr.

Gildistími reglugerðar.

Reglugerð þessi tekur gildi 1. janúar 1972.

Ákvæði til bráðabirgða.

Gjalddagi vatnsskatts, sbr. 1. mgr. 6. gr., skal á árinu 1972 vera 15. febrúar.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af borgarstjórn Reykjavíkur staðfestist hér með samkv. vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, sbr. lög nr. 93 5. júní 1947 um aðstoð til vatnsveitna.

Jafnframt er úr gildi felld reglugerð um niðurjöfnun og innheimtu vatnsskatts í Reykjavík. nr. 200 24. des. 1957, með breytingum nr. 200 30. des. 1958, breytingum nr. 291 31. des. 1964, breytingu nr. 17 22. janúar 1966 og breytingu nr. 314 30. des. 1969.

Félagsmálaráðuneytið, 22. desember 1971.

Hannibal Valdimarsson.

Hallgrímur Dalberg.